

- a) For enlige 50 kr.
 b) For ægtepar 100 -

Den ene halvdel af ydelsen, henholdsvis 25 kr. og 50 kr., udbetales i november 1955, den anden halvdel i januar 1956.

§ 3. Udgiften i henhold til nærværende lov refunderes kommunerne fuldtud af statskassen.

De nærmere regler om indsendelse og revision af regnskaberne samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb fastsættes af socialministeren.

§ 4. Denne lov træder straks i kraft.

Lovforslaget svarede til lov nr. 346 af 30. november 1954 (årbog 1954—55, side 240), men med fordobling af satserne og flere andre ændringer; særlig skal nævnes, at det ekstraordinære lomme-pengebeløb efter § 2 foresloges udbetalt efter højeste takst overalt i landet.

Ved fremsættelsen pegede *Ragnhild Andersen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne på, at der måtte ydes rentemodtagerne m. fl. en ekstraordinær hjælp, indtil folkepensionsspørgsmålet var løst, særlig i betragtning af den senere tids stærke prisstigninger. „Det er begrundelsen for, at den kommunistiske gruppe fremsætter sit lovforslag om en særlig ydelse, der er dobbelt så stor som den, der blev ydet sidste vinter og forrige vinter, og som ialt andrager 300 kr. til ægtepar og 200 kr. til enlige. Vort forslag går ud på, at der allerede sammen med renten for november måned dette år ydes rentemodtagerne halvdelen af den særlige ydelse, nemlig 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enlige; den anden halvdel foreslår vi udbetalt sammen med renten for januar 1956. For rentemodtagere på alderdomshjem foreslår vi ligeledes en fordobling af det i de sidste vintre ydede særlige tillæg, således at det ialt bliver 50 kr. til enlige og 100 kr. til ægtepar, udbetalt med halvdelen i november i år og halvdelen i januar 1956. Vi har her fundet det rigtigt at foreslå samme tillæg over hele landet.“

Lovforslaget behandlede i folketinget sammen med et noget senere af socialministeren fremsat lovforslag, hvorefter rentemodtagerne m. fl. pr. januar 1956 skulle have en særlig ydelse af samme størrelse som den, der ved forannævnte lov af 30. november 1954 bevilgedes dem pr. januar 1955 (jfr. side 244).

Lovforslaget mødte i folketinget kun tilslutning fra forslagsstillerens eget parti. Det blev ved 2. behandling nedstemt paragraf for paragraf og var dermed bortfaldet. I stedet gennemførtes det af socialministeren fremsatte lovforslag.